

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

یونس نگاه- کابل

۲۸ مارچ ۲۰۲۰

گفت و گوی مورچه و آدم

آدم: یک میلیون گونه با خطر انقراض مواجه است.

مورچه: انسان و مورچه را هم اضافه کن. یک میلیون و دو گونه.

آدم: چقدر باجراتی تو!

مورچه: کدام جرات؟

آدم: حقیقتی به این تلخی را به زبان می‌آوری.

مورچه: این جرات نیست. جرات تو داری که حقیقتی به این تلخی را کتمان می‌کنی.

آدم: کتمان نمی‌کنم. می‌دانم که انسان و مورچه خیلی سخت‌جان‌اند و بسیار تاب خواهیم آورد.

مورچه: و عاقبت؟

آدم: و عاقبت اگر کاری نکنیم، به ویرانی محیط خود ادامه دهیم و عطش خوردن و چوچه زائیدن و غارت‌کردن را در

خود کنترل نکنیم، یک روز حتماً کار به جاهای نازک خواهد رسید.

مورچه: کار شما را همین توجیه کردن‌ها سخت کرده است. وقتی با خطر مواجه شدید فلسفه می‌بافید، خود را رها کرده

به آسمان و کاینات چنگ می‌زنید.

آدم: مثلاً؟

مورچه: مثلاً همین امروز ویروس کرونا به‌جان‌تان افتاده و بیشتر شما به‌جای آن که دست خود را بشوئید، در پی انکار

وجود کرونا هستید. بهانه می‌آورید. هم‌دیگر را متهم می‌کنید. تیوری می‌بافید. یکی می‌گوید من مسلمانم و مرگ برای

من حق است، چه فرق می‌کند با کرونا بمیرم یا بی‌کرونا. دیگری می‌گوید من عیسوی‌ام و خداوند دوستم دارد، این

ویروس را به‌جان مسلمانان فرستاده، مرا نمی‌کشد و اگر کشت هم شهید می‌شوم. شما اگر انرژی را که برای گریز از

واقعیت و توجیه تراشی صرف می‌کنید در مبارزه با کرونا مصرف کنید، بسیار به آسانی بر آن غلبه می‌کنید. مشکل

شما تکبر و خودخواهی‌تان است. مشکل شما عادت به توجیه‌تراشی و طفره رفتن از بیان واقعیت است. شما بسیار خودبین هستید و باورتان نمی‌شود که آسمان و زمین و کائنات همه در خدمت شما نباشند. حتی باورتان نمی‌شود خدائی که او را بسیار بزرگ و خالق همه می‌دانید کاری غیر از مراقبت از شما داشته باشد. احساس می‌کنید خدا با تمام لشکر ملائکش مصروف شمردن نبض و کنترل سُرْفَه شماست.

آدم: بسیار وزوز کردی. باش که حساب تو را پیش از کرونا برسم.

آن مورچه دیگر نبود که جواب این آدم را بدهد.